KOSMONOSKÝ zpravodaj

Informační list Kosmonos a Horních Stakor

červenec – srpen 2023

Už je to dlouhých třicet let, co v Kosmonosích vyhořel hostinec U Lva. Jeho historii si můžete už brzy připomenout. My vám nabízíme černobílý snímek Muzejního spolku, který vám ho připomene. Na fotografii Miroslava Polacha je pak současný pohled na místo, kde stál.

Uvnitř čtěte

Reportáž z kosmonoského biotopu … 2 a 3

Novinařina je radost a zábava … 4 + 5

Dny evropského dědictví … 6

Kosmonoské mažoretky míří do světa … 7

S fotbalistou Markem Matějovským … 8

STAVEBNÍ PRÁCE NA ÚZEMÍ MĚSTA

Stavební práce na území města probíhají podle plánu. Platí to také o křižovatce U Šmaku. *„Ta už je v určitém základu týkajícím se konstrukčních vrstev. Začnou se budovat chodníky, veřejné osvětlení a podzemní kontejnery na tříděný odpad. Na to navazuje Boleslavská ulice, kde plynaři pracují na rekonstrukci plynovodu. Až obě stavby budou končit, zhotoví se nový povrch nejen v případě křižovatky, ale i v kopci zmíněné Boleslavské ulice. Dokončení se plánuje do konce září letošního roku,“* zmínil Ing. Michal Šimon, vedoucí správního odboru kosmonoského úřadu. V ulicích Zahradní a Pionýrů práce také pokročily. Dojde k pokládce nové živice v půlce stavby a rekonstrukce té druhé části lokality. Vše by v tomto případě mělo skončit v měsíci říjnu. **(pp)**

Pohled na stavební práce na křižovatce U Šmaku. Fotil Miroslav Polach

MĚŘENÍ MĚSTSKÉ POLICIE

Městská policie na základě letošní dopravní situace ve městě Kosmonosy provádí preventivní měření rychlosti v ulicích Tyršova, Podzámecká, Karla Veselého a Tesařská. Měření se provádí laserovým zařízením Lidar. Dále se městská policie zaměřila na kontrolu jednosměrných ulic a na provoz v nich, to se týká např. i ulice Pod Loretou. **(red)**

MUZEJNÍ SPOLEK ZVE NA HAPPENING „U LVA“

Divadelní happening připomene 350 let od postavení a 30 let od zániku hostince „U Lva“, a to v sobotu 2. září 2023 od 15.00 hodin. Akce se uskuteční na kosmonoském náměstí, přesněji na zelené ploše, kde stával právě zájezdní hostinec U Lva. Vystoupí herci libereckého Divadla F.X. Šaldy Filip Jíša a Ondřej Kolín. „Hospodské hity“ zazpívá J. B. Sturz a na akordeon ho doprovodí Jan Pavlíček (akordeonista, který si stejnou roli zahrál ve filmu Nabarvené ptáče).

Jaká je historie dnes už bývalého hostince? V roce 1673 nechal postavit hrabě Heřman Jakub Černín podle návrhu italského architekta Francesca Caratiho panský zájezdní hostinec „U Lva“. Stavitelem byl další Ital Domenico Agostini. Hostinec stál ve středu obce, byl postaven v barokním stylu s tanečním sálem a jevištěm pro divadlo. V padesátých letech neodborným zásahem byly na sále vybourány barokní klenby, v posledních letech byl již v dezolátním stavu. V březnu roku 1993 vyhořel a z bezpečnostních důvodů musel být stržen a srovnán se zemí. Muzejní spolek chce při příležitosti výročí vzniku, ale také výročí zániku připomenout jednu z prvních barokních staveb v Kosmonosích, o které mnozí nemají ani tušení. K zábavě nebude chybět také občerstvení. Srdečně zveme.

Muzejní spolek Kosmonosy

Už víc jak rok slouží široké veřejnosti areál kosmonoského biotopu. Loni se při zkušební sezóně vystřídala až tisícovka návštěvníků. Zájem o něj je také letos.

BIOTOP, TO JE SRDCOVKA, TVRDÍ MARTIN MACOUN

Co má na starosti skupina pracovníků ze společnosti Sportovní a městské areály Kosmonosy s.r.o.? Jakou techniku mají k dispozici? Co chování návštěvníků biotopu – zlepšilo se například ve srovnání s loňským rokem, kdy byl slavnostně otevřen a začal zkušební provoz? Odpovědi nejen na tyto, ale mnohé další otázky jsme hledali společně s MARTINEM MACOUNEM, vedoucím správy majetku města.

Kdo vlastně tvoří společnost ve zkratce nazývanou SAKO? Tedy Sportovní a městské areály Kosmonosy?

„Je to bývalá pracovní četa, která spadala pod město. Tvoří ji zaměstnanci a všichni brigádníci, kteří jsou na biotopu. Musím všechny ty pracovníky pochválit. Víceméně se ta práce prolíná, navzájem si pomáháme. Když je někde něco potřeba udělat nebo takzvaně „uhasit“ problém, tak ta spolupráce je neocenitelná. Celkem skupina SAKO čítá zhruba 10 lidí včetně uklízečky plus k tomu máme nasmlouvaných 24 brigádníků na celou sezónu, kteří se střídají po určitých termínech. Dále máme na starost správu a údržbu majetku města a co se týče sportovních areálů v Kosmonosích, tak máme ještě odpovědnost za parkoviště, které je před biotopem. To má omezenou kapacitu a já bych chtěl tímto poprosit návštěvníky, aby dodržovali pokyny obsluhy, bezpečnostní opatření a parkovali řádně a jen na místech k tomu určených. Samotné Kosmonosáky bych chtěl pochválit, naučili se do areálu biotopu chodit pěšky.“

Můžete pochválit i návštěvníky samotného biotopu? Dodržují návštěvní řád?

„Oproti loňsku se návštěvníci biotopu chovají vzorně. Myslím si, že jim došlo to, že je to vlastně pro ně a jejich. A nejen pro ně, ale i pro další generace. Letos jsme zatím nezaznamenali pokusy o poškozování biotopických rostlin, ani jiného majetku města. Na všechno dohlížejí v areálu biotopu zaškolení brigádníci, a já bych chtěl poprosit návštěvníky, aby jejich pokyny respektovali. Zároveň se starají i o čistotu areálu a bezpečí lidí.“

Opravdu se mění vztah lidí k biotopu?

„Stoprocentně. Kosmonosáci si uvědomují, že je to zrealizované z jejich daní, tak se k tomu začali chovat jako ke svému majetku a jakoby si ten biotop začali hýčkat.“

Co nejvíc biotopu škodí? Co by do něj lidi neměli házet?

„Nejvíc mu škodí, když se hází do vody kamínky. V okamžiku, kdy jezdí po dně automatický vysavač, tak ten kamínek sice sebere, ale hrozí mu poškození. Taky se nestačíme divit, co všechno se tam najde. Třeba některé dámy ztrácejí špatně přilepené nehty, gumičky a sponky, je tam spousta vlasů. Nic hezkého…“

Jaký vztah jste si k biotopu vytvořil vy?

„Je to srdcovka – oáza klidu a oddechu. Je to relax a každému bych přál, aby sem přišel a odpočinul si tady.“

Mimochodem, věřil jste, že se do areálu dřívějšího koupaliště ještě vůbec podíváte?

„Věřil, opravdu ano. O biotopu se začalo uvažovat v době, kdy jsem byl ještě ve vedení města. I já jsem navštívil několik biotopů a za současného vedení i s přístupem současného starosty PharmDr. Eduarda Masarčíka jsem byl naprosto přesvědčený, že se celý projekt podaří zrealizovat a dovést do zdárného konce.“

Zastavíme se taky ještě u skupiny v rámci společnosti Sportovní a městské areály Kosmonosy. Když byla o ní zmínka ve Zpravodaji naposledy, ještě nebyl otevřený biotop a vlastně nestála ani multifunkční tělocvična. Co tehdy bylo v její náplni? Tedy té skupiny, která v té době byla součástí města?

„Naše četa dělala a dělá prakticky všechno. Jsou to chlapi, kteří takzvaně „hasí“ problémy a samozřejmě se jim snažíme předcházet. To znamená, že každé pondělí a pátek naše pracovní skupina objíždí Kosmonosy, místa, kde je tříděný odpad, uklízí kolem těchto popelnic - na mnoha místech se totiž nacházejí předměty, které do tříděného odpadu nepatří. A každý z těchto dnů odvezeme 3 až 4 naše malé náklaďáčky plné těchto předmětů do sběrného dvora. V průběhu týdne jezdíme dvakrát zametacím strojem, následně se staráme o zeleň - když překáží ve výhledu, zakrývá dopravní značky, dál opravujeme veškeré dopravní značení na území města, opravujeme věci, které ve městě nefungují, jako jsou například zámky, okapy na budovách, které patří městu...atd. Dřív jsme se jmenovali Technická správa majetku města, a ta činnost nám zůstala. A rozšířili jsme se vlastně ještě o ty sportovní areály.“

Jakou techniku vlastně máte k dispozici?

„Díky městu jsme mohli zakoupit nový traktor s veškerým příslušenstvím - má mulčovač, zametací lištu, máme zametací stroj jako takový, k dispozici je dlouhý vlek, který poskytujeme ke svozu třeba větví. Jednoduše řečeno - když nám lidé zavolají, že nemají kapacitu na odvoz. A tuto službu poskytujeme zdarma. Máme i štěpkovač, který můžou kosmonosští využít také zdarma. Práci ale provádí zaškolený pracovník, protože pro laika by to bylo nebezpečné. Používáme i modrý náklaďáček a služební pick-up Roomster. Pomáháme také škole a školce. Buď to zvládáme vlastními silami, ale když jde o něco většího, tak vyhledáváme odbornou pomoc.“

PŘÍRODNÍ KOUPALIŠTĚ MÁ SVÁ POZITIVA, VNÍMÁ SPRÁVCE MIROSLAV SLÁNSKÝ

Původní kosmonoské koupaliště, nejhezčí v blízkém i vzdálenějším okolí, dnes už pamatuje jen starší generace. Podle dostupných informací bylo uzavřené od roku 1975. Obnovu, a to v podobě biotopu, město plánovalo od roku 2019. Slavnostní otevření areálu proběhlo 25. června loňského roku v rámci Dne města Kosmonos. Víc jsme se dozvěděli od správce biotopu – MIROSLAVA SLÁNSKÉHO.

Biotop byl tedy otevřený před víc jako rokem. Jaké jste získali za tu dobu zkušenosti?

„První tu, že zájem o biotop byl obrovský. Tím, že ve zkušební sezóně byl vstup zdarma, tak se v areálu vystřídala denně tisícovka návštěvníků. Možná jich bylo i víc. Letos se vstupné platí. Kosmonoští ale nadále mají vstup zdarma. Ostatní to stojí stokorunu, děti polovinu této částky. Zkušební provoz pak ještě ukázal, že budeme potřebovat určitou techniku, kterou nám poskytlo město. Museli jsme nakoupit sekačky, traktor, techniku do vody. V praxi to znamená dva vysavače, jeden ruční a jeden automatický.“

Kdy samotnou techniku vlastně používáte?

„Každé pondělí, kdy je sanitární den. Chápu, že mnohým lidem se nelíbí, když je jeden den zavřeno. asi by se jim ale nelíbilo mnohem víc, kdybychom mezi nimi jezdili třeba se sekačkou. Biotopický areál je živý organismus, který se musí udržovat. A pro vodu v koupališti je dobré a žádoucí, aby byla alespoň ten jeden den v klidu a dokázala se vyčistit. Nepoužíváme žádné chemické prostředky a opravdu stačí ten jeden den, aby ta voda zregenerovala.“

Jak se kontroluje kvalita vody?

„Kontrola se provádí každý den. Minimálně vizuálně. A každých čtrnáct dnů sem přijede hygienik, který provádí rozbory vody.“

Jak je postaráno o návštěvníky v případě zázemí? Hlavně tedy převlékárny a toalety?

„Vybudovali jsme nové toalety se sprchami, na druhé straně areálu se zrekonstruovala stávající WC. Převlékárny jsou venkovní, ale tím, že se otevřely ty nově vybudované toalety a sprchy, tak je návštěvníci využívají i jako převlékárny.“

Jaké jsou ohlasy ze strany veřejnosti na biotop?

„Co já vím, tak jsou lidé nadšení. Přírodní koupaliště má zkrátka svá pozitiva, není cítit chlorem ani žádnou chemií.“

Co vlastně všechno biotop návštěvníkům nabízí?

„Máme tady plaveckou zónu, nejvíc využívané jsou pak potůčky pro děti a herní prvky. Jsou tady regenerační zóny, ale ty jsou návštěvníkům nepřístupné. Jsou tu pro to, aby voda měla šanci se takzvaně „vzpamatovat“.

Z pozice správce – co spadá do vašich kompetencí?

„V podstatě se postarat o celý areál. Zajistit údržbu zeleně, tedy sekání trávníku, zajistit čistotu vody, filtraci, mám pod sebou i všechny brigádníky. A samozřejmě i tu stinnou stránku té práce, jako jsou likvidace škod, které způsobí návštěvníci a nejen oni. Počítám v to i drobné opravy, zkrátka opravdu všechno, co by mohlo překážet plynulému provozu areálu.“

Jak se podle vás právě návštěvníci chovají?

„Myslím si, že oproti loňsku se všechno radikálně zlepšilo. Už jenom tím, že tu máme lidský dozor - brígádníky, kteří dohlížejí na dodržování návštěvního řádu.“

Kolik lidí se tedy na chodu areálu podílí?

„Jsou tu tři stálí zaměstnanci, a každý den sem dochází tak šest až sedm brigádníků. Starají se o pokladnu, o vybírání parkovného, a jak už jsem říkal, i o kontrolu dodržování návštěvního řádu. A máme tady i plavčíky, dohlíží na bezpečnost plavců. A kromě těchto lidí tu máme i kamerový systém napojený nejen na policii, ale je to i záznamové zařízení. Takže jsme schopni případné vandaly okamžitě odhalit.“

Jak je to s možností občerstvení?

„O stánek se starají čtyři lidé. Myslím si, že kvalita nabízeného sortimentu i cena odpovídají.“

Je ještě něco, co zatím třeba v areálu biotopu chybí?

„Bude tady k využití louka, kde bude letní kino. Chceme v rámci třetí etapy této revitalizace spojit oboru tady s biotopem. Myslím si, že celý tento areál je neuvěřitelná věc, která lidem přináší radost z pobytu v přírodě.“

TŘETÍ ETAPA REALIZACE KOSMONOSKÉHO BIOTOPU

Město Kosmonosy oznámilo vítěze výběrového řízení na zhotovitele třetí etapy revitalizace areálu přírodního koupacího biotopu. Stala se jí firma Lesáček s.r.o. Tato část by měla být dokončena v listopadu letošního roku. Tím budou naplánované práce v areálu dokončeny.

Ve třetí etapě budou v areálu biotopu umístěny fitness prvky. V místě také budou moci lidé trávit volný čas i v rámci sportovních aktivit. V plotu, který odděluje biotop od obory, budou umístěny dvě branky, které budou prakticky celoročně otevřené. Výjimku tvoří jejich uzavření během koupací sezóny. *„Tím bude zajištěna prostupnost obory, kde proběhne revitalizace ve smyslu zpevněných stezek, které budou určeny jak k pohybu cyklistů, tak i maminek s kočárky. Vzniknou také plochy určené k odpočinku a naučná stezka pro děti. Můžeme to s trochou nadsázky nazvat malou Štěpánkou,“* říká kosmonoský starosta PharmDr. Eduard Masarčík. Součástí třetí etapy revitalizace bude vybudování tůňky. Své místo bude mít na hranici obory, která je v majetku Lesů České republiky a města Kosmonos. Do tůně bude svedena voda. Přes ní povedou dřevěné chodníčky na molech, známé třeba ze Šumavy.

FOTOSLOUPEK Z KOSMONOSKÉHO BIOTOPU

POZVÁNKA NA LETNÍ KINO

Ve čtvrtek 10. srpna od 21 hodin bude mít v areálu kosmonoského biotopu premiéru letní kino. To se stává součástí původního záměru, který město má – vytvořit totiž z biotopu místo pro setkávání, kde se budou odehrávat sportovně-rekreační, společenské a zábavné akce. *„Jedná se vlastně o vytvoření společenského klimatu města. Letní kino je v jistém slova smyslu předzvěstí akcí, které budou na území města pořádány v závěru letošního a v průběhu celého příštího roku. O jejich pořádání budeme informovat prostřednictvím webových stránek města, sociálních sítí, Kosmonoského zpravodaje a také na výlepových plochách,“* zdůraznil starosta Kosmonos PharmDr. Eduard Masarčík. **(pp)**

**DVOUSTRÁNKU PŘIPRAVILI:
TEXT PAVEL PETR,
FOTO MIROSLAV POLACH**

NOVINÁŘINA NENÍ PRÁCE, ALE RADOST A ZÁBAVA, ŘÍKÁ ŠÉFREDAKTOR ZPRAVODAJE PAVEL PETR

Pavla Petra znáte jako šéfredaktora Zpravodaje. Možná ale o něm nevíte, že právě v Kosmonosích, na sídlišti Pod koupalištěm, bydlel až do svých třiceti let. A třeba nevíte, že původní profesí je železničář. Je ale důkazem toho, že když si jdete za svým cílem, už třeba od dětství, tak se můžete dočkat odměny. Aktuálně je redaktorem Radiožurnálu Sport a Českého rozhlasu Liberec, blízko má ke sportu handicapovaných a pořádá také každý rok charitativní florbal. To všechno byly důvody k tomu, abychom si pro prázdninové číslo vyměnili role a on bude tím, kdo bude odpovídat. Protože se známe víc jak čtvrt století, tak se trošku proviníme proti novinářské etice a budeme si při našem povídání tykat. Mimochodem, s jeho prací se můžete v případě Zpravodaje setkávat už od roku 2020.

Třetím rokem připravuješ Zpravodaj. Spousta lidí tě vnímá jako šéfredaktora, který jeho kvalitu povznesl. Došlo k zatraktivnění obsahu, a i k jeho rozšíření. Mnozí ale nevědí, že si vlastně téměř rodilý Kosmonosák …

„Upřesním to. Narodil jsem se v Mladé Boleslavi, ale od mých šesti let jsem bydlel v Kosmonosích. Na sídlišti Pod koupalištěm. Až do svých třicátin. Teď jsou mým domovem Luštěnice, ale právě do Kosmonos se nejen kvůli Zpravodaji a jeho přípravě moc rád vracím. Je to pro mě srdeční záležitost. A jsem moc rád za to, jak se město mění. Hlavně za biotop, kdy už jsem upřímně ani nevěřil, že se v něm ještě někdy vůbec vykoupu.“

Když jsme se spolu vlastně poprvé potkali, byl jsi redaktorem Škoda Mobilu, Firemního časopisu vycházejícího v mladoboleslavské automobilce. To už pro tebe na první místě byla novinářská profese. Co ale bylo před ní? Prý vláčky …

„Je to tak. Já chtěl už ve škole být sportovním komentátorem. Jenže, musím se přiznat, studijní výsledky nebyly takové, abych mohl jít na gymnázium nebo jinou střední školu. Vybral jsem si Střední odborné učiliště železniční v Praze a řadu nádražáckých profesí si také vyzkoušel. Včetně průvodčího nebo třeba výhybkáře a signalisty. U kolejí jsem pak skončil v mladoboleslavské automobilce ve funkci výpravčího na vlečce. Mimochodem, ta práce mě moc bavila, jenže … Přeci jen mě to táhlo k novinářské profesi a když přišla nabídka od Vladimíra Slobodziana jít pracovat do redakce tehdejšího týdeníku BONY (nešlo o tuzexové platidlo, ale BOleslavské NOviny – poznámka autora), neváhal jsem ani chvilku. Před tím jsem dopisoval také do tehdejšího Boleslavského deníku no a pak už přišla nabídka ze zmíněného Škoda Mobilu.“

Vybavíš si, kdy ti vyšel první článek v novinách?

„Přesné datum neřeknu, ale bylo to ještě dávno před sametovou revolucí. Týdeník se jmenoval Zář Mladoboleslavska. Bylo to z hokeje v Mladé Boleslavi, po utkání tehdejší Auto Škody s pražskou Slavií. Titulek si pamatuju dodnes – Hokej zatím přátelsky. Podepsaný byl zkratkou pk, šéfredaktor neznal mé příjmení. To nebylo ale podstatné. Všude jsem s těmi novinami chodil a chlubil se …“

Jak se tenkrát dělaly vůbec noviny? Dnes se všechno připraví v počítači, včetně grafiky a stačí jen tisknout …

„Tak to vím naprosto přesně – hodně složitě … Ne vážně, byl jsem, asi ve čtrnácti letech, dvakrát na službě, když se v neděli dávala dohromady sportovní stránka. První věc byla ta, že se všechno psalo na stroji. Na takzvaný kopírák. Do přesně ohraničeného prostoru. Nebylo možné rámeček přesáhnout a taky bylo třeba celou stránku napsat bez jediného překlepu. Nejhorší bylo, když ten překlep přišel na konci stránky a celá práce přišla vniveč. Ještě další věcí tehdejší doba byla specifická. Pochopitelně nebyly mobilní telefony a už vůbec ne sociální sítě. Bylo složité dávat dohromady výsledky třeba z okresních fotbalů. Tak se celé odpoledne sedělo u pevné telefonní linky a volalo do míst, kde se hrálo. Nejvíc do vesnických hospod, kde se výsledky a někdy i střelci branek získávali. Ne vždy to byly stoprocentně zaručené informace, ale jinak to nešlo. Taková byla doba.“

Je někdo, kdo tě hodně ovlivnil v případě novinářské profese?

„Ano, těch lidí je celá řada. Vedle Vladimíra Slobodziana to byli třeba pánové Josef Donát a Josef Štajner, kterým vděčím za mnohé. Ve Škoda Mobilu to byla tehdejší šéfredaktorka Hana Jírová a také můj kolega Miroslav Němec. Od těch všech jsem měl možnost se učit a byla to pro mě ta nejlepší možná škola od opravdových profesionálů ve svém oboru. Ještě jeden člověk se podílel výrazně na tom, že ze mě je novinář. Totiž můj bratranec Evžen Kozánek. Společně jsme navštěvovali neuvěřitelné množství sportovních akcí. Sami jsme si nahrávali rozhovory na kazeťák a pak se u toho bavili. Minimálně každých čtrnáct dní, když jsme se pravidelně scházeli u babičky.“

Když tě tak poslouchám – ty vlastně potvrzuješ to, že pokud někdo opravdu chce něco dělat, a jde si za tím, má velkou šanci, že se mu to podaří?

„Je to tak a často o tom přemýšlím. Držel jsem se toho od malička a šel si za svým cílem. Jen mě mrzí, že se toho, jak se mi bude dařit, nedožili rodiče. Odešli hodně mladí a věřím, že by byli hodně pyšní na to, kam jsem se dostal a že se mi splnil sen.“

Po skončení redaktorské práce ve Škoda Mobilu přišly další aktivity – spojené byly s mladoboleslavským fotbalem a také automobilovou Rally Bohemia.

„V případě Rally Bohemia jsem několik let vedl tiskové středisko a byl tak hodně blízko dění. A fotbal? Oslovil mě současný majitel klubu Josef Dufek a byl jsem u řekněme nové éry Fotbalového klubu. Možná už to ani lidé nevědí, ale boleslavský fotbal spadl tehdy až do divize a nebýt právě Josefa Dufka a lidí kolem něj, tak by se jen těžko dostával tam, kde je, tedy do první ligy. Mimochodem, byla to ještě doba bez sociálních sítí a tím, co bylo nejvíc, byly webové stránky.“

Následovala už cesta do Českého rozhlasu. Jaká byla?

„Vlastně jednoduchá, když se nad tím dnes zamýšlím. Samozřejmě řečeno s nadsázkou. Český rozhlas Region zajišťující vysílání ve Středočeském kraji vypsal konkurz na redaktora všeobecného zpravodajství. Tak jsem se přihlásil a konkurz vyhrál. Nebylo to tak složité, nikdo jiný se totiž nepřihlásil (smích). To byl pro mě začátek rozhlasové práce. Neměl jsem s ní žádné zkušenosti, ale postupně jsem se do ní dostal a zase jsem měl možnost se v novinářské branži posunout.“

Čím vlastně pro tebe je novinářská, a hlavně tedy rozhlasová práce? Co na ní představuje největší adrenalin?

„Není to vlastně ani tak práce, jako zábava a velká radost. S oblibou tvrdím, že není nic lepšího než jet na fotbal, hokej nebo jakýkoli jiný sport a být vlastně v práci. Je to velice zajímavá profese. Nic se neopakuje, máš možnost potkávat zajímavé lidi, dostávat se do zákulisí nejrůznějších sportovních akcí. A ten adrenalin? Tím největším jsou pro mě živé přenosy a vstupy. Tam si moc dobře uvědomíte, že to, co řeknete, už nemůžete vzít zpátky a prostě to jde do éteru.“

Co pro tebe bylo zatím nejvíc v rozhlasové práci?

„Stoprocentně možnost být jako reportér na zimních olympijských hrách v Soči, dvakrát jsem vysílal z paralympiády. Poprvé také ze Soči 2014 a o dva roky později z brazilského Ria. Čtyřikrát jsem byl na hokejovém mistrovství světa. S kolegou Kamilem Jášou v roce 2010 dokonce jsme byli u zatím posledního titulu české reprezentace. Pohyboval jsem se v blízkosti Martiny Sáblíkové i dalších skvělých sportovců a hlavně lidí. Obrovským zážitkem pak byly paralympiády a nebo setkávání s legendami rozhlasové žurnalistiky. Jako malý jsem moc rád poslouchal legendární pořady jako s Mikrofonem za hokejem nebo za fotbalem. Nejraději večer ve vaně, když jsem si připouštěl neustále teplou vodu … Znal jsem jména jako Karel Malina, Vladimír Vácha nebo Aleš Procházka. Snil jsem o tom, že někdy půjdu v jejich stopách. Nakonec jsem měl možnost se s nimi osobně setkat a s panem Procházkou dokonce přímo strávit čas v redakci nebo při společném komentování hokejových zápasů.““

Už vlastně během tvého působení v Mladé Boleslavi si začal pořádat charitativní sportovní akce. Začalo to tenisem a přešlo k florbalu. Pamatuju si na tenisová klání hokejistů. V té době s mladým Radimem Vrbatou a dalšími hvězdami, včetně Milana Hejduka, Jana Marka, Václava Pletky nebo Tomáše Plekance. Následovaly už charitativní florbalové turnaje, letos to byl už patnáctý ročník. Je to tak?

„Nějak to letí, opravdu to byl už patnáctý ročník. Prvopočátek byl v roce 2007, kdy jsem slavil čtyřicáté narozeniny. Protože jsem si florbal opravdu oblíbil, chtěl jsem právě k tomuto výročí pozvat kamarády a známé a jen si zahrát. Udělat si zkrátka prima den. Akce se vydařila a už za pár týdnů jsem měl dotazy, kdy to zase zopakujeme. Tak mě napadlo, že by bylo dobré florbal dál pořádat, a hlavně právě jeho prostřednictvím někomu pomáhat. Stalo se a s výjimkou covidové přestávky jedeme prakticky bez přerušení.“

Pravdou je, že každý rok se díky charitativnímu florbalu podaří vybrat neskutečné částky. Poslední roky dokonce vždy přes dvě stě tisíc. Možná jsi to až příliš skromně přešel. Součástí je pokaždé dražba sportovních artefaktů. Pro děti s handicapem nebo třeba jako loni na nákup koně pro dětskou hipoterapii. K tomu všemu na florbal přijedou známé osobnosti, ať už herci nebo například sportovci. Naposledy třeba fotbalista Jan Koller, fotbalový trenér Petr Rada nebo herec Ladislav Hampl. Přijedou vlastně bez nároku na jakoukoli odměnu. To musím smeknout pomyslný klobouk …

„To mě opravdu těší, že charitativní florbal už má své jméno. Poslední roky se koná v Benátkách nad Jizerou. A že opravdu jeho účastníci přijíždí bez nároku na honorář. To mě opravdu jako organizátora moc těší. Padlo tady také to, že se vybralo v posledních letech přes dvě stě tisíc korun. Teď ale položím otázku já tobě. Co si myslíš, že je pro mě největší odměnou?

Tuším, kam míříš …

„Mířím k tomu, že před čtyřmi lety jsme podpořili Tadeáška Dragouna. Kosmonosáci jeho i rodinu Dragounových asi velice dobře znají. Táďa od narození bojuje s následky dětské obrny. Do samotného turnaje se ale aktivně zapojil. A vlastně zapojuje se pořád, protože Táďa team od toho okamžiku je nedílnou součástí každoroční akce. A teď se dostávám k tomu, co jsem chtěl zmínit. Právě to, jak si Táďa florbal užívá, jak dokáže po dva dny běhat na palubovce a rozdává úsměvy na všechny strany, to je tou největší odměnou. Ne peníze, ale to, že můžete někomu udělat radost a potěšit ho. To mě nabíjí energií.“

Ještě bych zůstal u toho florbalu. Spousta lidí si může myslet, že stačí sehnat dresy do dražby a lidi přijedou sami. Umím si ale představit, že za tím vším je velké množství práce. Nebudeš mi to vyvracet? Vždyť prostřednictvím dresů měly na charitativním florbalu zastoupení takové veličiny, jako Jágr, Plekanec, Ovečkin, Crosby a před pár lety dokonce Messi. To je něco, co se jen tak do Čech nedostane. Jak se to tobě daří? A co třeba dres fotbalové veličiny Messiho?

„Díky novinářské práci se člověk dostane k zajímavým a významným lidem. Jejich prostřednictvím se pak daří sportovní relikvie získat. A Messi? To je spojené s charitativním florbalem pro Dominika Skořepu. Hrával hokej v Mladé Boleslavi, po těžké nehodě ale s ním musel přestat. V době, kdy se znovu učil chodit, tak vyslovil přání právě s Messim se potkat. Říkal jsem si, že je to nereálné. Ale … Nakonec jsem se zkusil obrátit na házenkáře Filipa Jíchu, který tehdy v Barceloně působil. Do Barcelony jsme skutečně odcestovali, byli na házené i fotbale. A měli jsme domluvené, že se skutečně s Messim potkáme. Nakonec to ztroskotalo na tom, že trenér nařídil uzavřený trénink. Slíbili ale, že podepsaný dres pošlou. Moc jsem tomu nevěřil. Za měsíc ale dorazil. Podepsaný Messim, Neymarem a Suarezem. Milovníci fotbalu jistě pochopí, jak cenný dres to byl."

Sám si také jezdil za sportovci, nespočetněkrát i do Ameriky nebo Kanady.

„Nejen do této destinace. Díky své profesi jsem měl možnost poznat půlku světa. Nezapomenu na zájezd s hokejisty pražského Lva na Sibiř a pak do Vladivostoku a Chabarovsku. S fotbalem jsem se dostal jen namátkou na Island, Kypr nebo do Izraele a Bosny. A hokej? Přímo v Americe jsem viděl snad dvacet zápasů NHL, pět utkání basketbalové NBA a také duel amerického fotbalu. V Americe je sport velkou zábavou, vlastně kulturním zážitkem. Berou to jako společenskou záležitost. Organizátoři z toho dělají show. Upřímně ale – dnes už i na hokejových zápasech v Česku, ať už je to na Spartě nebo třeba v Liberci, se té Americe minimálně vyrovnají. Češi umí fandit, Američané k tomu potřebují dostat impuls v podobě třeba moderátora nebo informací na kostce nad ledem. Jinak by moc nefandili."

Pohybuješ se také v blízkosti handicapovaných sportovců. Byl si na paralympiádách v Soči a Riu. Jaký vlastně je svět handicapovaných sportovců? Co nějaké zážitky s nimi? Ostatně sám mám jeden z besedy v Kosmonosích, kam přijeli para hokejisté. Když gólman národního týmu Michal Vápenka otočil protézu a na podrážku boty si postavil kelímek s kávou, tak se smál celý sál.

„Ten svět sportu handicapovaných je jedním slovem úžasný. S těmi lidmi je neskutečná legrace a setkání s nimi, budu se opakovat, tě nabíjí energií. Má to pochopitelně své zásady, jak do jejich světa proniknout a získat si jejich přízeň. Nesmíte je litovat, nesmíte jim pomáhat, než si řeknou, nemůžete si před nimi stěžovat na to, že vás něco bolí. A pak – musíte přijmout ten jejich svět, včetně jejich svérázného a specifického humoru. Pro mnohé je to černý humor, ale pro ně naprosto nedílnou součástí jejich života."

Nějaký konkrétní zážitek bys nabídl?

„Ano, cestou na paralympiádu do brazilského Ria měl letecký speciál poruchu při mezipřistání na Kapverdách. Pilot trefil ptáka a ten poškodil jednu z klapek. Každý, kdo šel z letadla, se u toho chtěl fotit. Já nebyl výjimkou. Poprosil jsem kolegu, aby mě zvěčnil. Řekl mi, že jestli tam nechci nic mít, tak že to klidně udělá. Až potom jsem zjistil, že to byl jediný nevidomý z celé výpravy… Musím k tomu dodat, že oslepl vinou nemoci až po padesátce a vůbec to na něm nebylo nebo není znát. Je to plavec a jmenuje se Miroslav Smrčka."

Nebyla by ještě alespoň jedna historka?

„Těch je nepřeberné množství. Tak snad jednu z para hokeje. Tehdy se tomuto sportovnímu odvětví ještě říkalo sledge hokej. Byl to rok 2015. Byli jsme na mistrovství světa v Buffalu. Para hokejisté jsou většinou po amputaci dolních končetin. Protézy si nechávají v šatně. Napadlo nás natočit video. Představ si na invalidním vozíku jednoho z členů reprezentace s papírem a tužkou v ruce, před ním jde kustod a tlačí nákupní vozík, do kterého všichni ty protézy odevzdávali. Para hokejista na vozíku si dělal poznámky a psal jména těch, co protézy odevzdali. Kompletní seznam pak předal trenérovi. Ten ho přejel očima a prohlásil, podle odevzdaných protéz: Vidím, že jsme kompletní, můžeme začít trénovat … To video mělo za pár dní přes třicet tisíc shlédnutí. Něco na tehdejší dobu neskutečného."

Musím se ve spojení s tebou zastavit také u další oblasti - psaní pohádkových knížek. Co k němu tě přivedlo? Syn Matyáš, který v září oslaví třinácté narozeniny?

„Je to tak. Když byl malý, měl stejně jako já rád vlaky. Prakticky denně jsme jezdili na výlety, když ještě nechodil do školy. Večer po mě pak chtěl, abych mu vyprávěl, co jsme ten den zažili. A tak mě napadlo, že by nebylo špatné ty příběhy sepsat. Právě syn byl pro mě tím nejlepším možným dětským kritikem. Sepsané příběhy jsem mu předčítal a když jsem viděl, že ho něco nezaujalo, tak jsem to přepsal. Vydal jsem Pohádky z kolejí a Pohádky z nádraží. Ilustracemi je doplnil Janis Mahbouli."

Nechystáš další pokračování?

„Abych byl upřímný, něco už rozepsané mám. A napadla mě myšlenka, jestli to nespojit s kosmonoskou školou. V tom smyslu, že by děti mohly nakreslit obrázky do ní. Zatím jsem o tom nikomu neřekl. Uvidíme. Už teď mám ale rozepsanou knížku s pracovním názvem Handicap, no a co? Tam bych rád zveřejnil právě humorné zážitky s handicapovanými sportovci. A pak mě oslovil s nabídkou sepsat jeho příběh Miloš Fišera, někdejší první československý medailista z cyklokrosového mistrovství světa. Na nedostatek práce si tak v žádném případě stěžovat nemohu …"

S tvým návratem do Kosmonos přišlo i oživení. Organizováním nejrůznějších setkání se známými osobnostmi. Jen namátkou zmínil jezdce rally Filipa Mareše, Ladislava Křečka, Jiřího Kotka, Svatopluka Kvaizara, Pavla Siberu, biatlonistu Michala Krčmáře, skokany na lyžích Jakuba Jandu a Františka Holíka, fotbalového trenéra Petra Radu nebo sourozence Sukovy, úspěšné tenisty. A samozřejmě i hosty z řad herců nebo zpěváků, Nejprve bych zůstal u sportu. Jaké to je přivést do Kosmonos medailisty z mistrovství světa nebo olympijských her?

„Moc příjemné. Snažím se zvát lidi, kteří nejen něco dokázali, ale přes světový věhlas zůstali neuvěřitelně skromní. To mě těší a věřím, že podobný názor si udělali i návštěvníci besed. Baví mě takové akce moderovat. Ten kontakt s publikem je úžasný. Zkoušel jsem natáčet i podcasty během covidu, to ale bylo bez lidí, a právě ta okamžitá reakce mi chyběla."

Vedle sportovců do Kosmonos přijely ale i další osobnosti. Kdo například?

„Začnu kosmonautem Vladimírem Remkem. Pro mě to byl neskutečný zážitek. Jeho let do kosmu mám spojený, 2.března 1978, právě se školou v Kosmonosích. Do jedné z učeben na prvním stupni jsme se shromáždili u černobílé televize. A všechno sledovali. Teď jsem měl štěstí se s tímto výjimečným člověkem potkat. Další neskutečný zážitek byl večer s herečkou Ivou Janžurovou. S klavíristou Miroslavem Sekerou jsme ho připravovali dva roky. Paní Janžurová byla skvělá, přijela bez nároku na odměnu a všichni si to v její přítomnosti maximálně užili. Stejně jako já v pozici moderátora. Bral jsem to vlastně jako dárek ke svým padesátým pátým narozeninám. Ten nejlepší možný. Pak to byl například herec Martin Stránský a naposledy zpěváci Jan a Václav Neckářovi. Opět úžasný večer."

S tím je určitě spojená spousta zážitků. Nějaký konkrétní si vybavíš?

„Jeden konkrétní s paní Janžurovou velice dobře. Bavili jsme se na téma mobilní telefony. Jak moc to může být nepříjemné třeba při představení, když někomu zazvoní v hledišti. Téma jsme přešli a asi za dvě minuty paní Janžurové zazvonil její osobní telefon v kabelce… Bravurně si s tím poradila, byla to její vnučka. Hovor dala nahlas, k telefonu jsme přidali mikrofon a bavil se celý zrcadlový sál. Mimochodem, syn Matyáš dodnes nevěří, že to nebylo dopředu domluvené…"

Naopak něco tě mrzí na těch akcích?

„Jedna věc určitě. Že je totiž moc těžké lidi na cokoli dostat osobně. Shání se po streamu, kde by se to vysílalo, ale přímý kontakt už zase tolik nevyhledávají. Je to škoda, právě to osobní setkání má pro mě tu největší cenu. Ne to, že se na nějaké představení nebo akci podívám na mobilu nebo v tabletu."

Jak třeba vnímáš další akce na území města Kosmonos? Třeba Vítání jara a podobně, nebo třeba před rokem otevření biotopu?

„Náramně. Už jsem to zmínil. Mám rád přímý kontakt s lidmi a jejich bezprostřední reakce. A to podobné akce nabízí. Navíc se moc rád právě do Kosmonos vracím. Mám to tady moc rád. Potkávám lidi, které jsem třeba roky neviděl a máme si s nimi co říct. Líbí se mi tak také možnost představit úspěšné lidi a různé spolky působící na území města. Ať to jsou hasiči, mažoretky, biatlonisté, kuželkáři, fotbalisté a mnozí další včetně cyklistek. Pochopitelně také škola nebo mateřské školy. Některé sice musím hodně přemlouvat, aby přišli k mikrofonu, trošku se ho bojí. Nakonec ale nikdo neodmítne. Kdyby ano, to by byla škoda, protože se mají čím pochlubit a je dobře, aby o nich další Kosmonosáci věděli."

Co zmíněný biotop nebo multifunkční tělocvična?

„Byl jsem rád, když jsem byl u jeho otevření. Přiznám se, že jsem už nevěřil, že se v něm vykoupu. A vidíš – stalo se. A tělocvična? To je něco neskutečného. Oba jsme zažili sokolovnu, kde jsme měli hodiny tělocviku. A teď současná generace má takový krásný sportovní stánek. Všichni, kteří se na jejím vybudování podíleli, mají můj velký obdiv a uznání. Kdo tam ještě nebyl, určitě by měl zajít. Tělocvična je spojená se jménem oštěpařského rekordmana Jana Železného a věřím, že i jeho se nám na podzim podaří do Kosmonos přivést. Ostatně, bydlel tady a má k městu opravdu vřelý vztah. Zmínit ještě musím i moderní kuželnu a šestidráhu v areálu fotbalového hřiště. Co se tam podařilo vybudovat, je skvělé. Vážím si toho, co ve spojení s městem a třeba Nadačním fondem Škoda Auto vybudovali a zajistili lidé kolem šéfa Kuželkářského klubu Jiřího Řehoře. Nesmím zapomenout ani na milovníky modelů aut a Jana Orolína. Už se těším na závody v zámeckém parku nebo v areálu biotopu."

Čtenáři Zpravodaje už mohou nabít přesvědčení, že jsme probrali ve spojení s tebou všechna témata. není to pravda. Pokud totiž někdo patří k fanouškům kosmonoského fotbalu, tak tvůj hlas a tvou osobu znají právě ze zápasů divizního áčka …

„To je má další srdeční záležitost. Bohužel už hodně pamatuju, třeba škvárový povrch hřiště a sedačky z autobusu v kabinách domácích i hostů. Vybavím si trenéry těch nejmenších, jako byli pánové Novák a Vávra. A asi bych si vzpomněl na další. Ale to už je minulost. S prezidentem Petrem Bernardem jsme našli společnou řeč. Slovo dalo slovo a začal jsem na mistrovských zápasech působit jako hlasatel. Přímo před očima se mi tak rozrůstá celý areál, včetně tréninkových hřišť a už se těším na umělou trávu, která zase přidá na hodnotě. Dopolední divizní zápasy mají svou atmosféru. Ten čas je ideální v 10:30, mnozí stihnou během odpoledne ještě další fotbalové zápasy. Je tam příjemná atmosféra a navíc oblíbené občerstvení."

To musíš rozvést …

„K fotbalu samozřejmě patří tradiční pivo a párek. V Kosmonosích je to klobása a třeba tolik oblíbené bramboráky. O chuťové buňky se starají manželé Čonkovi, provozující i restauraci na hřišti. A víš na co se vždycky těším? Když udělají zabíjačku. To se mi sbíhají sliny týden dopředu … Jejich zabijačkovou polévku, prejt, jitrnice, guláš, škvarky, to mohu jen doporučit."

Asi vnímáš i sportovní stránku a účinkování Kosmonos ve čtvrté nejvyšší republikové soutěži?

„Ano. To každopádně. Ve vzpomínkách mám někdejší okresní přebor a nebo postup do krajského přeboru. Starší generace si pak možná vzpomene na historický zájezd kosmonoských fotbalistů do Norska. To už je ale opravdu hodně dávno. Teď je aktuální divize a s někdejší situací i možnostmi, které fotbalisti mají, se minulost srovnat nedá. Divize je opravdu kvalitní soutěží a i když možná Petr Bernard touží výš, sní třeba o České lize, myslím si, že právě divize je na město dostačující. Uvidíme, co do budoucna. Kosmonosy se navíc prezentovaly v MOL Cupu, tedy pohárové soutěži. Na zápasy s Duklou Praha nebo Viktorií Žižkov asi dlouho nezapomenu."

Je ještě něco, co bys rád na závěr rozhovoru dodal?

„Ano, to bych rád. Hlavně to, že mám úžasnou rodinu a fantastické zázemí pro mou práci. Syna Matyáše a manželku Janu. Maty je úžasný kluk, poslední rok se začal hodně zajímat o fotbal, tak jsem rád, že mě doprovází na nejrůznějších akcích. Slíbil jsem mu na závěr prázdnin cestu na Premier League do Manchesteru a Liverpoolu. Oba už se moc těšíme. Tak snad to vyjde. I pro mě to bude velký zážitek. Na ostrovech jsem už byl, ale fotbal jsem tam na vlastní oči ještě neviděl. A manželka? Potkali jsme se v rádiu a jsem za to moc rád. Vzájemně se podporujeme, respektujeme se a vycházíme si vstříc. Máme pochopení pro práci toho druhého. Jana je zprávařkou na Radiožurnálu, já redaktorem. Proto je bezvadné, že zná moji práci a nikdy neslyším, že už zase jdu na fotbal, hokej a podobně. Vážím si toho."

Mimochodem, Janu Petrovou znají i Kosmonosáci, stejně jako tebe, v roli moderátorky nejrůznějších akcí. Rádi vám ji také představíme. Už v zářijovém vydání Zpravodaje.

DVOUSTRÁNKU PŘIPRAVILI TEXT MGR. PETR BOUBÍN, FOTO MIROSLAV POLACH

KLUB KOSMONOSÁČEK – NA PIRÁTSKÉ VÝPRAVĚ

I tento rok jsme v době letních prázdnin uspořádali příměstský tábor pro děti z Kosmonos. Prostory nám opět poskytla základní škola na zámku, za což děkujeme. Tentokrát téma znělo „Pirátská výprava“. Sešla se skvělá parta kamarádů ve věku šest až jedenáct let. Nejen, že jsme se vydali na honbu za pokladem po městě a okolí Kosmonos, nechyběl ani celodenní výlet vlakem, tentokrát na Máchovo jezero, kde jsme se jako správní piráti projeli lodí a vykoupali se. Děti si před výpravou vyrobily trička, měšce na zlaťáky, týmové vlajky, nechybělo vymýšlení pirátských přezdívek, tetování a spousta dalších zábavných činností. Vydařená výprava utekla jako voda a pro nás největší odměnou a radostí je spokojenost dětí. Velké DÍKY patří opět Bistru zahrada Galatea, kde jsme si pochutnávali na výborných obědech a využívali jejich krásný park k zábavným činnostem. Samozřejmě DĚKUJEME i Autokempu Kosmonosy, kde nám také poskytují jejich prostory, služby a podporují nás v pořádání akcí pro děti. Bylo to úžasné a těšíme se opět za rok.

ANDREA MALINOVÁ

INDIÁNSKÉ DOVÁDĚNÍ PRO NEJMLADŠÍ

Klub Kosmonosáček uspořádal „indiánský den“ pro nejmladší kamarády. Děti byly ve věku od čtyř do šesti let. Celý den se odehrával v Autokempu Kosmonosy, kde se o nás skvěle starali. Nejen, že nám poskytli celý areál k hledání pokladu, ale i vnitřní prostory, kde jsme si společně vyrobili čelenky, namalovali trika a poté se vydali hledat poklad. Děti plnily úkoly, sportovaly a vzájemně spolupracovaly. Ještě než se vydaly za pokladem, Káťa s Barčou se o nás postaraly a uvařily oběd. Nechybělo nanukové osvěžení a odpolední buřtíková opékačka. Byl to příjemně a zábavně strávený den. Moc děkujeme Autokempu a těšíme se na další spolupráci.

ANDREA MALINOVÁ

ZE ŽIVOTA SPOLKU SPOLEČNĚ SRDCEM

Čtenářská hodinka s …

Předposlední květnový den nás čekala poslední čtenářská hodinka v tomto školním roce. Jako předzvěst Dne dětí jsme zvolili příběhovou knížku, ve které jsou hlavními hrdiny právě děti. Vypravili jsme se za Machem, Šebestovou a psem Jonatánem do příběhu, o přeměně dědečka na Tarzana a změny vesnice na džungli. Vyzkoušeli jsme si zásady správného telefonování – umět se představit, pozdravit, sdělit informace a rozloučit se, hráli jsme na schovávanou v improvizované džungli, přečetli si příběh a po společně strávené hodince v klubovně hasičů Kosmonosy, jsme zavolali vlastnoručně vyrobenými utrženými sluchátky rodiče, kteří si děti odvedli domů. Těšíme se v příštím školním roce u čtení na viděnou. (až)

Listování v Kosmonosích

Jsme moc rádi, že jsme stihli ještě zorganizovat představení Listování před prázdninami v tak krásném prostředí zámku v Kosmonosích. Tentokrát k nám zavítal Lukáš Hejlík s knihou Historky z Tinderu a my slzeli smíchy. Krásné představení, těšíme se na další. Děkujeme Osvětové besedě za zapůjčení podia a osvětlení a městu Kosmonosy za možnost organizovat akci v prostorách zámku. Další Listování, tentokrát se Švejkem, chystáme na 20. září od 18 hodin. Bližší informaci o akci se dozvíte na FB Společně srdcem. **(jj)**

DNY EVROPSKÉHO DĚDICTVÍ V LORETĚ

Muzejní spolek a Osvětová beseda Kosmonosy s finanční podporou Města Kosmonosy vás zvou na slavnostní zahájení Dnů evropského dědictví 2032 v Kosmonosích ve čtvrtek 7. září v 17.00 hodin v Loretě. Dny evropského dědictví jsou významnou celoevropskou kulturně poznávací, společenskou a výchovnou akcí, která slouží k posílení historického povědomí v nejširších souvislostech národního kulturního dědictví. Jejich cílem je hledání cest ke kořenům naší, evropské i světové civilizace. Připojení se ke Dnům evropského dědictví se stalo v Kosmonosích dlouholetou tradicí, již od samého počátku po roce 1991. Tato akce by měla přispět ke kulturnímu povědomí obyvatel města. Letošním národním tématem je „Život v památkách“. V rámci Dnů evropského dědictví tradičně Muzejní spolek Kosmonosy představí novou výstavu „Kosmonoské baroko profánní“. Ta letošní zavede návštěvníky do dějin a architektury světských (profánních) staveb zdejšího baroka, zvláště někdejšího hostince „U Lva“, od jehož výstavby si letos připomene 350 let a jeho zániku 30 let. Po dvou letech, kdy pozornost Muzejního spolku Kosmonosy byla věnována šlechtickým rodům Mirbachů a Klingerů, letošní expozice v kosmonoské Loretě, v rámci Dnů evropského dědictví, upře svou pozornost opět ke zdejší barokní architektuře. Výstava a happening se však nebudou věnovat proslulé Loretě, areálům kostela s piaristickou kolejí, či zámku. Zdejší unikátní výstavba v režii rodu Černínů z Chudenic stála za vznikem také celé řady světských staveb, které sice neohromovaly estetikou, ale jsou více než pozoruhodné z hlediska „stavařského“, svou funkčností i urbanismem. Malá výstava tak připomene osudy a podobu některých staveb, o jejichž existenci, někdejší funkci a vůbec o barokním základu, možná mnozí ani netuší.

Představeny budou také nové vzácné exponáty, které se podařilo získat do loretánské barokní expozice, ve spolupráci vedení Města Kosmonosy, Muzejního spolku a Biskupství Litoměřického. Slavnostním odpolednem a podvečerem v Loretě tradičně Vás provedou Milada Remešová a Jiří Bartoloměj Sturz. Hudební doprovod zajistí houslista František Lamač. Výstava v Loretě bude trvat do konce října 2023. Loreta je otevřena vždy od čtvrtka do soboty 12 -17 hodin, v neděli od 10 do 17 hodin. Tato akce je finančně podpořena Městem Kosmonosy. Srdečně zveme.

Muzejní spolek Kosmonosy

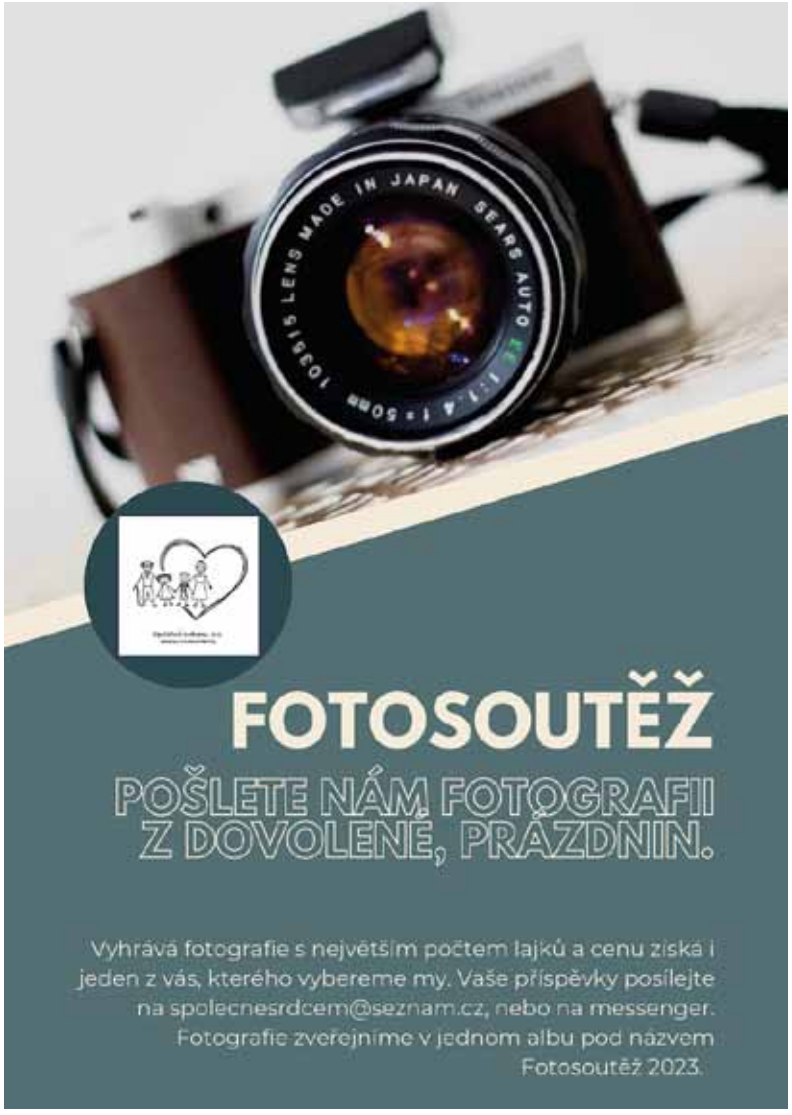

PLACENÁ INZERCE

Prodej slepiček

Červený Hrádek prodává slepičky typu Tetra hnědá, Dominant všechny barvy, Green Shell-typu Araukana a Dark Shell-typu Maranska, cena od 259 Kč/ks.
Prodej: 7. 8. 2023
Kosmonosy – lékárna u zámku - 18.00 hod.
Výkup králičích kožek - cena dle poptávky,
doprava 189 Kč za celý nákup, doporučujeme objednávat!
Info: Po - Pá 9.00 - 16.00 hod., tel. 601 576 270, 728 605 840,
www.drubezcervenyhradek.cz

KOSMONOSKÉ MAŽORETKY MÍŘÍ DO SVĚTA

Letošní seriál postupových soutěží asociací NBTA ČR, WBTF, pohárových soutěží a festivalů mažoretek a twirlerek byl velmi náročný. Celkem od února do června proběhlo 10 soutěží, kterých se zúčastnily mažoretky a twirlerky klubu Pomněnky Kosmonosy s velmi dobrými výsledky. K těmto výsledkům přispěla i možnost trénovat v nové multifunkční hale, která poskytovala potřebný prostor a výšku. Nadále byla využívána sokolovna, tělocvičny v Mladé Boleslavi a pro trénink defilé i venkovní prostory.

První soutěž proběhla již v únoru v Hradci Králové pod patronací světové organizace WBTF. Společná choreografie mažoretek a twirlerek klubu získala 1. místo v disciplíně exhibition corp a společně s vítězstvím Evy Beranové v artistic sólo postup na Mistrovství světa. Postup na Pohár národů z prvního místa získala Tereza Prskavcová a Eliška Beranová. Z druhého místa se nominovala Natália Kovácsová a Eliška Beranová. Přímou nominaci na Mistrovství světa pak získala Eva Beranová ve 4 disciplínách a twirlteam junior na pohár národů. Obě soutěže proběhnou v srpnu v Liverpoolu. Třetí místo v soutěži mažoretek obsadily juniorky v traditional corp.

Koncem března proběhla první postupová soutěž v Czech Dance Tour. Skupiny minimažoretek, dětí starších a juniorek se umístily na prvním místě se zlatými medailemi.

O Velikonocích se konalo Mistrovství Evropy v twirlingu v Itálii. Medailových výsledků docílila

Eva Beranová – získala titul Mistr Evropy v tanečním sólu, dále tituly 1. Vicemistr a 2. Vicemistr Evropy. Dále byla vyhodnocena na 7. a 8. místě z celkových 23 soutěžících v daných disciplínách. V sólových disciplínách se na 11. místě se umístila Zuzana Hušáková, 12. místo Tereza Prskavcová, 19. místo Míša Ratimcová. Twirlingový tým obsadil 5. místo.

Poslední dubnový víkend patřil kvalifikační soutěži sól a duí v Klatovech. Na bronzových medailových pozicích se umístily a získaly postup na Mistrovství ČR Natália Kovácsová v sólu 2 hůlky, v duu Natálky Jarošová a Vítková a ze 4. místa Rozárka Švejdová. Rozárka byla zároveň vybrána do soutěže mini miss.Ve dnech 22. a 29. 4. se konala soutěž Mia festival a naše mažoretky byly u toho. Všechna děvčata získala zlatá medailová ocenění - Rozárka Švejdová - sólo, Lucie Štěpánková – sólo, Adéla Staňková a Kristýna Šťastná – duo, skupina minimažoretek, skupina dětí starších, a cena absolutního vítěze – skupina juniorek.

V neděli 14. 5. se v Chlumci nad Cidlinou konalo oblastní kolo mažoretkových skupin. Minimažoretky obsadily 2. místo a získaly titul Vicemistr oblasti . Na 5. místě se umístily juniorky a 6. místo děti starší. Všechny 3 skupiny vybojovaly postup do semifinálového kola. Semifinále Národního šampionátu mažoretkových skupin a miniformací v Dobrovici se uskutečnilo 27.5. Z této skvěle připravené soutěže v prostorách Dobrovických muzeí si minimažoretky přivezly 2. místo a titul 1. Vicemistr, skupina juniorek obsadila 4. místo a děti starší 5. místo. Všechny 3 skupiny získaly postup na Mistrovství České republiky.

O první červnové neděli hostila Praha finále Mia festivalu. Skupina minimažoretek vybojovala 1.místo. Zlatou medaili získala Rozárka Švejdová se svým sólem a na stříbrné pozici skončilo duo Natálka Němcová a Sofinka Ulmanová.

V sobotu 10. 6. se v hale v Mohelnici na Moravě konalo Mistrovství ČR halových disciplín. Skupina juniorek v disciplíně exhibition corp vybojovala 1.místo a postup na Mistrovství Evropy do Bulharska, minimažoretky skončily na 5. místě.

O víkendu 17.-18. 6. se konalo Mistrovství ČR mažoretkových skupin a finále Minimiss mažoretka 2023 v Poděbradech. Juniorky se umístily na 5. místě a děti starší byly 12. Rozárka se v Minimiss probojovala do top 6.

Skvělými výsledky z poslední soutěže letošního soutěžního mažoretkového a twirlingového klání na Národním twirlingovém poháru o víkendu 24.-25. 6. ve Dvoře Králové jsme uzavřeli další rok soutěží. Juniorky Šárka Karabcová s Adélou Staňkovou obsadily první místo a získaly cenu za nejlepší choreografii. První místo získala také dvojice Anna Brunnerová a Eva Šťastná. Druhé místo vybojovala Anetka Štěpánková. Bronzovou medaili získala Anna Mörlová a 4. pozici Anežka Musilová. Ani o prázdninách nemají děvčata volno. Pilně trénují na nejvyšší nadnárodní soutěž – Mistrovství světa a Pohár národů. Tato soutěž se uskuteční začátkem srpna v anglickém Liverpoolu. Přejeme jim hodně sil a co nejlepší výsledky.

MIROSLAVA ČEŽÍKOVÁ

ZÁMECKÉ LÉTO NABÍZÍ DRUHOU ČÁST

Od 8. srpna bude pokračovat druhá část devatenáctého ročníku Zámeckého léta na nádvoří zámku. Tato akce je finančně podpořena Městem Kosmonosy, ale může se uskutečnit zejména díky obětavosti a nadšení členů Osvětové besedy. Smyslem je obohatit kulturní život ve městě, nabízet živou kulturu v krásném prostředí nádvoří zámku, kde je velice příjemná atmosféra. V případě nepříznivého počasí se představení uskuteční v krytém vestibulu zámku. Pro návštěvníky to bude příjemné rozptýlení, možnost pobavit se, setkat se se známými. Také bude připraveno občerstvení. Chtěli bychom Vás pozvat k návštěvám jednotlivých představení, nenechte si to ujít. Začátky večerních divadelních představení jsou od 19.30 hodin. Program Zámeckého léta má následující podobu:

Úterý **8. 8. MBQUARTET V SALLA TERENĚ,** koncert Mladoboleslavského smyčcového kvartet, vstupné 150 korun.

Úterý 15. 8. **CIMBÁLOVÁ MUZIKA MIROSLAVA KOTLÁRA**, nádvoří zámku, vstupné 150 korun.

Úterý 22. 8. **TĚŽKÁ BARBORA VOSKOVCE A WERCHA,** nádvoří zámku, Divadýlko na dlani Mladá Boleslav, vstupné 100 korun.

Úterý 29. 8. **PROUTNÍK POD PANTOFLEM,** Georges Feydeau, nádvoří zámku, Divadelní spolek Dobrovít Dobrovice, vstupné 100 korun.

Úterý 5. 9. **PYGHMALON,** George Bernard Shaw, nádvoří zámku, Divadelní spolek J. K. Tyl Josefův Důl, vstupné 100 korun.

Čtvrtek 14. 9. **ZAKÁZANÉ UVOLNĚNÍ,** Petr Kolečko, nádvoří zámku, Divadelní spolek Jiří Poděbrady, vstupné 100 korun.

Neděle 17. 9. POMNĚNKOVÉ ODPOLEDNE, nádvoří zámku, kosmonoské mažoretky, vstupné 50, děti 20 korun.

MILADA REMEŠOVÁ

FOTBALISTÉ ZNAJÍ DIVIZNÍ LOS

Fotbalisté Kosmonos už mají jasno o divizním podzimu. Rádi bychom vás pozvali na jejich domácí zápasy. Mají jednotný začátek – v 10 hodin a 30 minut. Kromě fotbalu vás čeká na hřišti také tradiční občerstvení včetně třeba klobás nebo bramboráků. Pochopitelně také široký sortiment alkoholických i nealkoholických nápojů. A během léta přímo na tribuně také točená zmrzlina. A konkrétní divizní kosmonoský los v případě domácích zápasů?

Sobota 12. 8.
SK Kosmonosy – TJ Velké Hamry
Sobota 26. 8.
SK Kosmonosy – FK Turnov
Sobota 9. 9.
SK Kosmonosy – Vysoké Mýto
Sobota 23. 9.
SK Kosmonosy – MFK Trutnov
Sobota 7. 10.
SK Kosmonosy – Cidlina Nový Bydžov
Sobota 21. 10.
SK Kosmonosy – FK Dobrovice
Sobota 11. 11.
SK Kosmonosy – FC Hlinsko

KOSMONOSÁK MAREK MATĚJOVSKÝ POKRAČUJE V LIZE

V jedenačtyřiceti letech je Kosmonosák Marek Matějovský nedílnou součástí sestavy fotbalistů prvoligové Mladé Boleslavi. Tvůrce hry o rok prodloužil smlouvu s klubem a bude tak dál rozdávat radost fotbalovým fanouškům. Právě na téma pokračování v kariéře jsme se s Markem bavili a ve Zpravodaji si jeho odpovědi můžete přečíst.

Marku, když skončila uplynulá sezóna, přemýšlel jste dlouho, jestli pokračovat v kariéře nebo ne? Co ve vašem případě rozhoduje?

„Samozřejmě jsem přemýšlel a vždycky přemýšlím o tom nejzásadnějším – tím je zdraví. Musím to zaklepat, zatím drží. Pak už to bylo o komunikaci s vedením klubu a samozřejmě s trenérem Markem Kuličem. Po vzájemné dohodě jsme dospěli k tomu, že by byli rádi, kdybych pokračoval. Řekl jsem, že jsem ještě ochotný tu dřinu absolvovat a snažit se být ještě prospěšný.“

Jak důležitou roli ve vašem rozhodování hraje rodina?

„Toto rozhodování je vesměs na mě a je to opravdu spíš o tom, jak se dohodneme tady.“

Co vás žene dál pokračovat v kariéře? Co je největší motivací a výzvou pro vás?

„Já to zmiňuju vlastně pokaždé – vždycky láska k fotbalu jako takovému. Potom vždycky to také musí být zájem té druhé strany o spolupráci. To zatím je, takže v tuhle chvíli není úplně důvod to zabalit.“

Mimochodem, umíte si představit, že by to ligové pokračování bylo jinde, než v Mladé Boleslavi?

„To už asi těžko, i když já už jsem se naučil, že ve fotbale opravdu platí - jak se říká -nikdy neříkej nikdy. Striktně nechci nic říkat definitivně. Ale moc si to opravdu nedovedu představit.“

Upřímně – jak moc bolí fotbal v tomhle věku?

„Bolí. Nebudu zastírat, že ne. Je to hodně o přemlouvání se. Často třeba o dovolené jít makat, protože člověk ví, že musí být v nějaké kondici, aby se udržoval. Nebudu říkat, že je to úplně jednoduché, ale stojí to za to.“

Jak pečujete o své tělo? Je to jiné, než třeba před patnácti lety?

„Nemyslím si, že je to úplně jiné. Samozřejmě už ale vím, že si nemůžu dopřát tolik toho odpočinku, abych z toho vypadnul. To až se stane, tak si myslím, že budu muset skončit. Většinou to vychází maximálně na týden volna, jinak se musím pořád nějak hýbat.“

Po tom týdnu vám už chybí i samotná kabina?

„To asi úplně ne. Já si myslím, že je dobré si od sebe navzájem odpočinout. Na druhou stranu, když je člověk zvyklý během celého roku fungovat každý den a hýbat se na tréninku, tak po tom týdnu už vymýšlíte, co budete dělat, abyste byl v pohybu a neležel doma na gauči nebo někde u vody.“

Máte úlevy od trenérů nebo jedete v přípravě naplno?

„Musím říct, že po těch letech tam opravdu jako nějaké mírné úlevy jsou. Nicméně tu hlavní náplň většinou pracuju celou. Potom je to vždycky o domluvě s trenérem. Zatím to ale nikdy nebylo tak, že bych já si šel o něco poprosit. Je to tak spíš, že to vycítíte a nebo že to tak vidí oni.“

V samotné kabině máte také roli mentora? Někoho, kdo dohlíží na růst mladších fotbalistů?

„Jednoznačně a myslím si, že tohle je ta role, kterou bych měl plnit. Já si myslím, že všichni kluci v kabině vědí, že jsem otevřenej jakékoli debatě. Hlavně na hřišti se snažím s nimi mluvit. Říct jim, jak to třeba vidím já. Věřím, že by to mohlo pomoct, takže si myslím, že je to důležité. Často mi i říkají, že vidí, jak strašně nerad prohrávám, a to bych do nich chtěl dostat.“

Mimochodem, jaké to je právě v kabině potkávat stále mladší a mladší spoluhráče? Mladší třeba až o dvacet let?

„Už to moc neřeším. Samozřejmě, občas to bylo takové, že když někdo přišel z dorostu, tak mi třeba vykal. To se už ale svým způsobem nějak vytratilo, v kabině jsme si rovni.“

Oblíben nejste jen u spoluhráčů, ale také u fanoušků. Mají i oni podíl na tom, že pokračujete? Tím třeba myslím zatím poslední nepříliš vydařenou sezonu a tím pádem snahu napravit si u nich reputaci? Nemyslím jen vás, ale celý tým.

„Vesměs, a to už jsem zmínil, je to rozhodování o mně samotném a samozřejmě i klubu. Ovšem je pravda, že jsme si uplynulou sezónu představovali, že bude lepší a chceme to samozřejmě napravit. Chceme být výš, a i to možná mohl být jeden z motivů. Jak ale říkám, každý rok ke konci

sezóny si sedneme s vedením a trenérem. Dohodneme se a letos to dopadlo takhle.“

Dovedete si vůbec představit život bez fotbalu?

„Tak otázka je, jestli bez fotbalu jako takového. Samozřejmě sleduji fotbal, když mám možnost. Jezdím se dívat i na nižší soutěže nebo mládežníky tady u nás v Mladé Boleslavi. Takže bez fotbalu jako takového si ho představit nedokážu. Nicméně jednou ten můj fotbalový život na té nejvyšší úrovni skončí, a to budu muset přijmout.“

Teď v Mladé Boleslavi došlo k výrazně obměně hráčského kádru. Novým hlavním trenérem se stal Marek Kulič, se kterým jste se potkal i jako hráč na hřišti. Jak to všechno vnímáte?

„Zatím to vnímám pozitivně. Když začnu u Marka Kuliče, tak vím, jak fotbal vidí a vnímá. Za ta léta se známe opravdu hodně. Chce být náročný a k tomu i fotbalový. Věřím, že to vše se povede nějakým způsobem skloubit. A změny v kádru? Klub dělá, co si myslí, že je nejlepší tak, aby přišli zajímaví hráči a byli jsme opravdu úspěšnější než v té uplynulé sezóně. Teď se to opravdu těžko hodnotí. Ukáže se až v dalších ostrých zápasech, ale zatím to vnímám pozitivně.“

Už jsme se bavili o tom věku. V lize, vedle vás, působí i další matadoři jako Tomáš Hübschmann nebo Josef Jindříšek. Nehecujete se navzájem mezi sebou?

„Ani se nehecujeme, ale samozřejmě, když se potkáme, tak se pobavíme. Většinou to bývá tak, že si popřejeme zdraví, což je opravdu pro nás to nejdůležitější. Já samozřejmě před nimi smekám, protože vím, jak moc náročné to je. A to nehrají ve svých týmech žádnou podřadnou roli. Většinou patří ke styčným hráčům. Klobouk dolů. Vždycky když se potkáme, tak si tedy popřejeme štěstí a to zdraví. Takže není to tam o hecování, ale spíš povzbuzování.“

Kuriózní je to, že když se potkáte jako kapitáni, váš společný věk přesahuje osmdesát let …

„Je to tak. Já to opakuji neustále, že tohle je z mého pohledu tak trošku ostuda těch mladejch, že nás tam mezi sebou nechají. Že nás už dávno nevykopou pryč. Takže mám respekt ke všech hráčům ve vyšším věku, co to zvládají, protože vím, co to obnáší.“

Kromě vlastní fotbalové kariéry se věnujete také výchově těch nejmenších. Na mysli mám kempy pořádané ve vašem rodném Brandýse nad Labem. Jak konkrétně se na tom podílíte?

„Přesně tak, je to v mém rodném Brandýse nad Labem. Dělá to vesměs můj starší brácha a ten to má celé pod palcem. Já to zaštítil jménem. Samozřejmě když mám čas, tak se za dětmi přijedu podívat. Bývá to ale o prázdninách, a to už my trénujeme, tolik času není. Nicméně myslím si, že má skvěle zvládnutou organizaci. Zve tam mládežnické trenéry prakticky z celé republiky. Přijíždí děti z Moravy, severních Čech. Prostě myslím si, že za ta léta je to už svým způsobem oblíbený kemp a účast bývá většinou hojná, kolem osmdesáti dětí. Na ten kemp je to velké číslo. Letos jsme odstartovali už třináctý ročník. Brácha tam zmiňoval, že za ty roky kempem prošlo kolem 18 tisíc dětí. Dneska ti kluci, kteří tam v minulosti byli, už podepisují třeba profesionální smlouvy. Musím říct, že to není jen úplně fotbalový dril, ale snažíme se těm dětem kemp zpříjemnit i jinak, aby tam byla také zábava, je to přeci jen o prázdninách. Toho fotbalu mají přes celou sezónu dost. K dispozici tam mají bazén, chodí se koupat, k dispozici jsou volejbalové kurty a podobně. Obecně je to spíš takové pohybové. Aby je to bavilo.“

Nabíjí vás to energií, když vidíte ty sportující děti a to, jak je pohyb baví?

„Tak samozřejmě – co se týká dětí, tak to tam člověk vždycky vidí tu radost a bezelstnost. Jsem rád, že tam ty děti jezdí a hýbou se. Věřím, že jim to nějakým způsobem pomůže do života. jak říkám, není to jen čistě o fotbale, ale o tom, aby byly v pohybu a prázdniny si užily. Jsem za to rád a opravdu, když mám volnou chvilku, tak tam vždycky s radostí přijedu, abych se na ně podíval, jak jim to jde. Případně se s nimi vyfotím nebo podepíšu co potřebují. A když je to časově možné, tak si s nimi jdu i zatrénovat.“

Musím se zastavit také přímo v Kosmonosích, kde bydlíte. Chodíte se i tam dívat na fotbal? Pokud vím, tak tam hraje i váš syn …

„Musím to poopravit, hrával tam. Už je zase zpátky v Mladé Boleslavi. Nicméně i tak se tam chodím dívat. V kosmonoském áčku hraje můj bývalý spoluhráč Tomáš Fabián. Kosmonosy hrávají dopoledne, a to je termín, kdy se tam člověk může zajít podívat. Areál se mi tam opravdu líbí, za poslední roky se hodně změnil. Už je na velmi slušné úrovni. Pořád se to, myslím, posouvá dopředu. Jenom jim přeju, aby se jim dařilo a třeba tam chodilo co nejvíc dětí. Aby to všechny bavilo a naplňovalo a ten areál k tomu napomáhal.“

Naše povídání bych uzavřel otázkou jaké máte přání pro sezónu, kterou Mladá Boleslav rozehrála domácími zápasy s Jabloncem a Libercem?

„Tak samozřejmě, abychom všichni byli zdraví. A co se týká těch úspěchů – přál bych si, abychom byli výš než v té zatím poslední sezóně a tím i víc bavili diváky. Uvidíme, na jaké místo to bude. Rozhodně ale chci, aby to bylo lepší než právě v uplynulém ligovém ročníku.“

PAVEL PETR,
fotil JIŘÍ KOROS,
FK Mladá Boleslav

PO DUKLE A ŽIŽKOVU PŘIJEDE VARNSDORF

Příznivci fotbalu se mohou těšit po roce opět na atraktivní pohárové utkání. V předešlých letech do Kosmonos v roli soupeřů divizního týmu přijely Dukla Praha a Viktoria Žižkov. Teď to bude ambiciózní druholigový Varnsdorf. Zápas se odehraje ve středu 9. srpna a začne v 18 hodin.

Varnsdorf patří ke špičkovým týmům druhé nejvyšší soutěže. V roce 2015 si dokonce díky druhému místu zajistil postup do první ligy. Kvůli nevyhovujícímu stadionu se ale majitelé klubu vzdali práva na účast mezi elitou a nakonec postoupil Zlín. Tým vedou trenéři, kteří mají za sebou úspěšnou hráčskou kariéru. Miroslav Holeňák získal titul s Libercem. Potom přestoupil do pražské Slavie. aby se nakonec vrátil pod Ještěd, kde ukončil kariéru. V lize odehrál 404 zápasů a vstřelil 21 branek. Hned pět titulů získal jeho kolega na trenérské lavičce Petr Papoušek. Třikrát se radoval v dresu Sparty, dva triumfy přidal s Libercem. Jeho jméno si jistě moc dobře pamatují také fotbaloví příznivci ze sousední Mladé Boleslavi.

Teď to bude ale o domácím SK Kosmonosy. Hráči se na konfrontaci s druholigovým soupeřem těší. Za všechny to vyjádřil kapitán Michal Mašek. *„Je to pro nás možnost ověřit si naši výkonnost. My se ale hlavně těšíme na plný stadion. Těšíme se na pořádný fotbal. Prostě poměření s tím druholigovým. Je to pro nás taková, řekl bych, odměna.“* Ta návštěva proti Dukle i Viktorii Žižkov přesáhla 600 diváků. I kvůli nim neprodají Kosmonoští kůži lacino. *„Vždycky jsme tady ty týmy z vyšší soutěže potrápili a chceme potrápit také Varnsdorf. Potrápíme je určitě,“* slibuje Michal Mašek.

„Těším se velice, těší se i celý tým,“ doplnil prezident SK Kosmonosy Petr Bernard. *„Je to pro nás příjemní zpestření, přijede druholigista, což je pro nás velká výzva. Kluci jsou natěšení, zkusí si zase něco jiného. Samozřejmě rád bych pozval i diváky, Varnsdorf má vynikající tým. Myslím si, že by to zase mohl být hezký zápas a svátek fotbalu,“* přeje si šéf kosmonoského fotbalového klubu.

(pp), fotil Martin Veselý

Fotbalisté Kosmonos se vedle divize těší také na pohár. V něm je 9. srpna čeká na domácím hřišti od 18 hodin konfrontace s druholigovým Varnsdorfem.

KOSMONOSKÝ ZPRAVODAJ – informační a vlastivědný měsíčník – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydavatel: město Kosmonosy, adresa: Městský úřad Kosmonosy, Debřská 223, IČ: 00508870. Ev. č.: MK ČR E 14066.
Místo vydání: Kosmonosy. Číslo vydání: 7-8/2023. Vychází 3. 8. 2023. E-mail: sekretarka@oukosmonosy.cz. Uzávěrka materiálů pro zářijové číslo: 20. srpna 2023.
Inzerci pro Kosmonoský zpravodaj je možné podat na adrese vydavatele.